

Α δὲ κενὸς κριτοῦς ὄλιγος ἀ-
 μτι πολλοὺς ἀνδρες ἀβλαστοὺς χρημάτων
 ὑμᾶς ἐρεῖσθαι μοι ἴσοι ἔφαρ' ἔργου γένοιτο
 ἔμελλον (σωοισίμ τῆ πόλει πειρώμην)
 σκοπίτω· ὅτι βίβω τῶν οὕτως ἔχει
 προσήκει προθύμως θέλειν ἀκούειν τῶν
 βουλομένων συμβουλεύειν· οὐ γὰρ μόνον ἔτι
 ἡσίμον ἴσκει μένος ἡκεί τις τούτων ἀ-
 ἰστώντες λαβοῖτε· ἀλλὰ τῆς ὑμετέρας τύχης
 ὑπολαμβάνου· πολλὰ τῶν οὐδ' οὐ τῶν κ' ἔτι
 πρὸς ἀρχῆμα ἐνίοισι καὶ ἐπελθεῖν ἔπειν ὡς τ'
 ἔξ' ἅπαντων ῥα δὲ ἀντιπῶν τῶν συμφέροντος
 ὑμῖν ἀρεσῖν ἔβρεσθαι· ὁ μὲν οὖν πρὸς ἄλλους
 ὡς ἀνδρες ἀβλαστοὺς μοι μοι ἰλέγει φωνῶν
 ἀφίεις· ὅτι τῶν πραγμάτων ὑμῖν ἐκείνων
 ἀβλαστοὶ ἀντιπῶν ἐσμεν· ἔπειρ' ὑπερβῶν
 εἰας αὐτῶν φροντίζετε· καὶ εἰς δ' οὐκοῦν ὅτι
 ἡμῶν δ' οὐκοῦν μετ' ἐν τῷ ἔργῳ πρὸς αὐτὰ
 ἰσάδ' ἡμῶν δ' οὐκοῦν τὰ φησὶ σαθὰ μὲν
 ἡδὲ τῶν οὐκ εἶ· καὶ πρὸς ἀσάθαι τῶν τὰ

